

Hurá do Chorvatska!

Po roce, dne 9.6.2006, opět odjíždíme na zájezd do Chorvatska. Paní učitelka Eva Šmídová zajistila nejlepším žákům naší školy nádherný pobyt ve stanech v krásné části Chorvatska. Ubytování jsme byli v městečku Biograd na Moru v kempu Mia. Kemp se rozkládal mezi vysokými stromy, které nám dávaly dostatek stínu, abychom se ukryli před rozpáleným sluncem.

Po dlouhé únavné cestě autobusem jsme konečně dorazili do očekávaného místa. Paní učitelka každé skupince, kterou si žáci sami vytvořili, přidělila stan. Po rychlém ubytování jsme se dočkali toho, po čem všichni toužíme celý školní rok. Slunce, rozpálené pláže, vůně opalovacích krémů a nádherný pohled na širé moře, to je pro všechny nepřekonatelný zážitek. Moře bylo sice trochu chladné, ale asi po třech dnech se začalo oteplovat. Pláže byly oblázkové, někteří z nás se však uvelebili na betonovém plácku, odkud se dalo krásně sejít k moři. Většinou foukal příjemný větřík. Jednou jsme ale zažili tak silný vítr, který byl navíc doprovázen vzdušným

vírem, že se naše věci vznášely vysoko v oblacích. Nakonec vše dobře dopadlo. Tedy až na pár ztracených triček. Kdo ví, kam je vír odnesl?

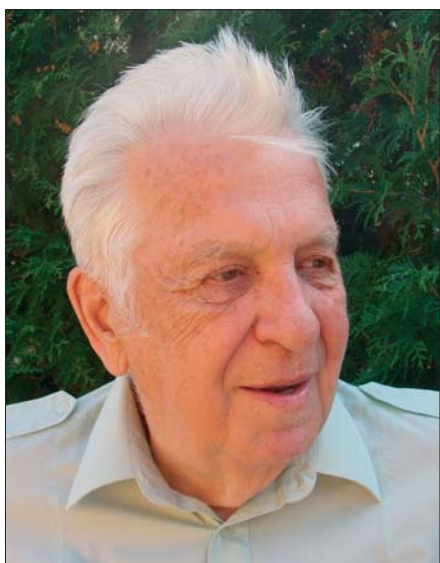
Každý večer jsme se všichni těšili na večeri. Však to znáte, u vody a při sportu pořádně vyhládne. Měli jsme štěstí, že veškeré stravování – snídaně, obědy a večere - byly v nedaleké jídelně.

Podvečer si někteří zpříjemňovali míčovými hrami - např. volejbalem a fotbálem. Ostatní dávali přednost procházce do středu městečka. Zmrzlina byla pro všechny osvěžujícím ukončením dne. Krásný pohled na slunce zapadající za obzor a pak honem na „kutě“. Ráno zase přivítat nový den.

Kolektiv, který letos odjel na tento zájezd, byl opravdu skvělý i díky paní učitelce, která svým vystupováním dokáže každého potěšit, ale když je potřeba, vrátit ho zpátky „do latě“. Pobyt v Chorvatsku se nám opět velice líbil. Chtěla bych poděkovat paní učitelce Šmídové za organizaci tohoto výletu, ze kterého jsme si všichni přivezli nádherné zážitky, na které nikdy nezapomeneme a budeme na ně vždy rádi vzpomínat.

Šárka Škrabalová

K OSMDESÁTINÁM PANA ING. THEODORA LOKVENCE, CSc.

V těchto dnech se dožívá osmdesát let lesní inženýr a kandidát věd, náš spoluobčan, pan Theodor Lokvenc.

Jako jeho dlouholetý spolupracovník si při této příležitosti dovoluji opočenským občanům připomenout něco málo o jeho životě a práci i co pro naše město udělal.

Jubilant se narodil 27. října 1926 v Náchodě, ale své mládí prožil v Malých Svatoňovicích, kam se stále vrací. Do Opočna přišel v roce 1951 a pro své přírodovědné znalosti se stal jedním z prvních pracovníků Výzkumného ústavu pro pěstování lesů, semenářství a školkařství v Opočně.

Intermezzo 1: Theodora jsem poznal již v roce 1952, kdy jsem nastoupil zaměstnání na Výzkumné stanici. V té době byl nejmladší ze stávajících výzkumníků a byl jen o tři roky starší než já. Snad proto jsme si dobře rozuměli. Jevil se mi jako člověk pohodový, spolehlivý, vždy ochotný pomoci, když bylo třeba. Byl zkrátka člověkem do nepohody. O tom jsem se přesvědčil i na služebních cestách do Krkonoš, kde zaměřoval

horní hranici lesa. Zatěžkáni 20 kg půdních vzorků na zádech jsme při sestupu přes krkolomný Čertův hřebínek kosodřevinou v mlze téměř zabloudili. Já v obavách, Dorek v pohodě. Takových nezáviděníhodných situací s ním bylo více. A vždy byl schopen si zazpívat svoji oblíbenou „Už, kamarádi, pomalu stárnem...“.

Již po několika málo letech svého působení v Opočně se zapsal do povědomí přírodumilovných občanů a návštěvníků přednáškami o historii, dřevinách a květeně zámeckého parku, ve kterém určil a označil keře a stromy tabulkami s českými a latinskými názvy. Bohužel již pouze torza tabulek tohoto mimořádně záslužného činu jsou patrna dodnes. Během času se z něj stal téměř opočenský patriot, projevující se ve spolupráci s odborem výstavby a životního prostředí a také propagací Opočna. Vždyť v jeho více než čtyřech stovkách odborných a vědeckých publikacích známých i v zahraničí vždy stojí, že práce pochází z opočenského pracoviště.

Jubilant je dobře znám jako znalec historie a přírody Krkonoš. Proto byl dlouhá léta poradcem v Krkonošském národním parku a stále je členem redakční rady časopisu Krkonoše. V něm soustavně uveřejňuje odborné i populární články o přírodě Krkonoš. Známá je jeho kniha Toulky krkonošskou minulostí z r.1978, v níž shrnul své poznatky o přírodě a o historii lidské činnosti v Krkonoších.

Intermezzo 2: 1999 – Jizerské, Lužické hory č. 5:

Snažil jsem se ve své práci posunout poznání v mé specializaci a okruhu zájmu alespoň o krůček, předat poznatky veřejnosti a rozšířit její informovanost o Krkonoších a lese vůbec.

Vždyť právě to je předpokladem zvýšení zájmu a pochopení, kterého je tolik třeba.

V široké lesnické společnosti je Ing. Lokvenc znám jako uznávaný a respektovaný odborník na zalesňování. Na základě výsledků jeho práce byly formulovány technologické postupy a normy platné v lesním hospodářství, za výsledky práce se mu dostalo řady vyznamenání.

Do dalších let mu přejeme dobré zdraví a aby ho Krakonoš nadále vítal ve svém ráji.

L. CH.